

Sygn. akt IV KZ 70/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2016 r.,
w sprawie skazanego **J. S.**
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem
Sądu Okręgowego w K.
z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. akt IX Ka (...)
po rozpoznaniu złożonego przez skazanego
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt II AKo (...),

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 listopada 2016 r. odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w K., sygn. akt IX K (...), sporządzonego osobiście przez skazanego J. S. albowiem nie odpowiadał on wymaganiom formalnym określonym w art. 545 § 2 k.p.k., tj. nie został sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego.

Na to zarządzenie skazany J. S. złożył zażalenie. W tym zażaleniu kieruje zarzuty pod adresem wyznaczonego mu obrońcy z urzędu, który nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania. Podkreśla również, że nie jest w stanie, z uwagi na sytuację materialną, skorzystać z obrońcy z wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia. Argumenty powołane przez skazanego w zażaleniu nie mogły zostać podzielone, gdyż Autor zażalenia nie wykazał, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie dotknięte jest uchybieniami, które mogłyby doprowadzić do uchylenia kwestionowanego zarządzenia.

W sytuacji, gdy z mocy wyraźnego przepisu ustawy, obowiązuje wymaganie sporządzenia i podpisania dokumentu procesowego przez osobę o szczególnych kwalifikacjach określonych w tejże ustawie (w tym wypadku przez adwokata bądź radcę prawnego - art. 545 § 2 k.p.k.), niezachowanie tego wymogu jest brakiem formalnym. Nie pozwala to sądowi na przyjęcie wniosku o wznowienie który został sporządzony samodzielnie przez skazanego, bez zachowania reguł określonych w obowiązującym kodeksie postępowania karnego. W tej sytuacji należy stwierdzić, że Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), wobec niewykonania zarządzenia o usunięciu braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania w sprawie J. S. , zasadnie odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Przypomnieć należy, że skazanemu J. S. został wyznaczony obrońca z urzędu do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania (radca prawny K. S.), który po przeprowadzonej analizie i dokonanej ocenie materiału dowodowego sprawy oraz po zapoznaniu się z osobistym pismem procesowym skazanego, działając na podstawie art. 84 § 3 k.p.k., poinformował na piśmie Sąd Apelacyjny w (...), że nie stwierdził podstaw prawnych do wznowienia postępowania. W tej sytuacji skazany J. S. został wezwany, na podstawie art. 120 § 1 k.p.k., do uzupełnienia braku formalnego w terminie 7 dni, poprzez złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez obrońcę z wyboru (adwokata albo radcę prawnego), pod rygorem odmowy jego przyjęcia. Skazany braku tego nie uzupełnił w wyznaczonym terminie.

W realiach sprawy nie wykazano, że istnieją uzasadnione powody do wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu. Zawarte bowiem w art. 42 ust. 2 Konstytucji R.P. prawo do obrony zostało skazanemu J. S. zapewnione, poprzez wyznaczenie mu w postępowaniu wznowieniowym obrońcy z urzędu. Zarówno ten przepis, jak i regulacja przewidziana w art. 83 k.p.k., nie zezwala na

wyznaczenie kolejnych obrońców z urzędu, o ile dotychczasowi nie spełniają oczekiwań mandanta.

Kierując się powyższym rozstrzygnięto jak na wstępie.